

saa er det mig en Tilfredsstillelse at høre, hvorledes Opfattelsen er, og *den* vil altsaa blive lagt til Grund ved Afslutningen af Traktaterne. Det var mig blot om at gøre, at der blev Klarhed paa dette Punkt. Den højtærede Ministers Opfattelse er imidlertid ikke den sædvanlige Opfattelse, og altsaa rimeligvis ikke den, som en almindelig Fortolker vil komme til med Hensyn til Udtrykket „dansk Undersaat“; men det er naturligvis en Opfattelse, som kan gøres gældende, og naar den højtærede Minister gaar ud fra den, og den bliver lagt til Grund for Traktaterne, saa er Strid om dette Punkt derved forebygget. Jeg er saa meget mere tilfreds med denne Fortolkning, som jeg deri ser en af de Hindringer fjernet, som jeg ellers havde tænkt mig kunde staa i Vejen for, at Danmark tiltraadte den store og omfattende Traktat af 1900, som jeg omtalte ved 1ste Behandling. For dér vil atter dette Modsætningsforhold komme frem, at alle de andre Stater lægge Begrebet: Statsborger til Grund, medens *vi* efter gammel dansk Ret — det samme gøre de for Resten ogsaa i Norge — tage Bosættelsesforholdet til Udgangspunkt.

Jeg skal med disse Ord tage mit Ændringsforslag tilbage, da jeg ikke ser, der er nogen Uenighed i Realiteten.

Justitsministeren (Alberti): Maa jeg gøre en Bemærkning om Ændringsforslaget?

Formanden: Den højtærede Minister har Ordet.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skal blot tillade mig at gøre den Bemærkning, at der er den Forskel paa Udtrykkene i § 1 og i § 2, at § 1 jo kun angiver det Minimum af Betingelser, som Regeringen skal kræve; den vil altsaa ikke i mindste Maade være i Vejen for, at Regeringen paa de Steder, hvor der er Anledning dertil, søger at forme Traktaten saaledes, at det ikke bliver udelukket at anvende Loven paa den Maade, jeg før nævned.

Hvad Spørgsmaalet om Betydning af „Undersaat“ angaar, saa har det forekommet mig, at man ikke kan tage Fejl af det i en Forbindelse som denne; det ligger lige for, at man ved Udtrykket „Undersaat“ maa tænke netop paa de Personer i det paagældende Land, hvis Interesser — naar saadanne Interesser fremkomme — efter sædvanlig folkeretlig Skik skulle vare-

tages af de paagældende diplomatiske eller konsulære Embedsmænd.

Goos: Jeg vil blot bemærke, at jeg havde tænkt mig, at Lovforslaget vilde faa sin Hovedanvendelse, om jeg saa maa sige, paa de Svenskere, som rejse herover for at indgaa Ægteskab af en eller anden Grund, men ikke just paa de her bosatte Svenskere. Men det er ikke noget, jeg skal urgere nærmere.

Justitsministeren (Alberti): Jeg vil blot sige, at fra dansk Side har der ikke et eneste Øjeblik været tænkt paa at skabe en Lovgivning særlig eller endogsaa udelukkende for de Folk fra Nabolandene, især fra Sverige, som rejse her over for at indgaa Ægteskab, og jeg tror paa ingen Maade, at man fra svensk Side, hvorfra Sagen er rejst, har haft i Sinde at komme netop disse Folk til Hjælp — da man jo i alt Fald i tidligere Tid fra svensk Side har anket over, at svenske Undersaatere rejste til Danmark for der at opnaa Ægteskab, som de kunne have Vanskelighed ved at opnaa hjemme.

Formanden: Det stillede Ændringsforslag er taget tilbage. Jeg ved ikke, om nogen ønsker at optage det. (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 3123 ff.) og dets Overgang til anden Behandling vedtoges uden formelig Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Voldgift i Trivstigheder angaaende Handel med Husdyr.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3115—22.)

Sagen sattes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: Da dette Lovforslag i forrige Samling blev forelagt i det andet Ting af den ærede Minister, var Indholdet væsentlig forskelligt fra dets nu-